

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Плевен, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Теодора Н. Петкова

при участието на секретаря ИГЛИКА ИВ. ИГНАТОВА
като разгледа докладваното от Теодора Н. Петкова Административно
наказателно дело № 20224430201516 по описа за 2022 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

Постъпила е жалба от „****“ ЕООД, с ЕИК *** със седалище и адрес на
управление: ***, представлявано от управителя Х.К.О., чрез пълномощника
адв. А. С. от *** против НП № 15-2200103/27.05.2022г. на *** на Дирекция
„Инспекция по труда“ със седалище гр. Плевен, с което на жалбоподателя за
нарушение на чл.402, ал.2 от КТ и на основание чл.416, ал.5 от КТ и във вр. с
чл.415, ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет
хиляди/ лева. Жалбоподателят твърди, че НП е незаконосъобразно поради
противоречие с процесуалния и материалния закон. Твърди, че са допуснати
редица съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи
правото на защита на санкционираното лице, като моли за отмяна на
издаденото НП.

В съдебно заседание ж-лят редовно призован, не се явява, не се
представява и не изразява становище по съществото на делото.

Ответникът по жалбата – *** на Дирекция „Инспекция по труда“ –
Плевен, редовно призован, представлява се лично от *** Р.И., която моли за

потвърждаване на НП, като излага подробни аргументи.

Съдът като съобрази изложените в жалбата доводи, становището на страните, събраните по делото гласни и писмени доказателства и Закона, намира за установено следното:

ЖАЛБАТА Е ПОДАДЕНА В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК, ПОРАДИ КОЕТО СЕ ЯВЯВА ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

РАЗГЛЕДАНА ПО СЪЩЕСТВО СЪЩАТА СЕ ЯВЯВА ОСНОВАТЕЛНА.

„****“ ЕООД, с ЕИК *** е със седалище и адрес на управление: ***, и се представлява от управителя Х.К.О. /род. ***г./ и за това не се спори.

Видно от съставения АУАН при залепено на 24.02.2022г. на портала на известните на Дирекция „Инспекция по труда“, със седалище и адрес на управление гр. Плевен, съобщение с изх. № 22009982/24.02.2022г. до „****“ ЕООД *** за получаване на Призовка с изх. № 22009809 от 23.02.2022г. за извършване на проверка на 14.03.2022г. – работодателят „****“ ЕООД *** не изпраща представител да се яви в едноседмичен срок в Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище гр. Плевен за получаване на призовката. Съгласно чл.18а, ал.9 от АПК, видно отново от акта, с изтичането на срока за получаване на призовката, същата се смята за връчена.

Прието е още, че работодателят „****“ ЕООД *** не се явява на посочената в призовката дата за извършване проверка по спазване на трудовото законодателство и не е изпратил упълномощено по надлежния ред длъжностно лице, което да го представлява във връзка с извършваната проверка.

С това си действие, е счетено, че работодателят „****“ ЕООД *** противозаконно е попречил на контролен орган по спазване на трудовото законодателство да изпълни служебните си задължения.

Изпратена е по пощата до „****“ ЕООД *** на известните на Д „ИТ“ със седалище Плевен, адрес на седалище и адрес на управление ***, ул. „Сливница“ № 42, покана с изх. № 22013640/14.03.2022г. за съставяне на 28.03.2022г. в 10:30 часа на акт за установяване на административно

нарушение, същата на 21.04.2022г. е върната с отметка на обратната разписка „работник, М.К.“.

Работодателят „***“ ЕООД *** не е изпратил представител на посочената в поканата дата за съставяне на АУАН чрез изпращане на упълномощено по надлежния ред длъжностно лице, което да го представлява във връзка с подписването на акта за установяване на административно нарушение.

До момента на съставяне на акта, се сочи още в същия, работодателят „***“ ЕООД *** не е представил в Д „ИТ със седалище Плевен документи, сочещи основателни причини за неявяванията му на 14.03.2022г. и на 28.03.2022г.

В резултат на горните констатации актосъставителят Б. А. Н. в присъствието на свидетеля Д. И. Й. съставил АУАН № 15-2200103/26.04.2022г., като актът е съставен в отсъствие на нарушителя, с който му е вменено нарушение на чл.402, ал.2 от КТ. Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното НП.

Горната фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от събраните по делото доказателства – изцяло кредитираните като обективни, логични и последователни показания на свидетелите Б. А. Н. и Д. И. Й., приложените към делото писмени доказателства – АУАН № 15-2200103/26.04.2022г. на л.8 от делото; известие за доставяне от 16.06.2022г. на л.10, призовка /по чл.47, ал.1 АПК/ пълномощно на л.11; съобщение /осн. чл.18а, ал.9 от АПК/ на л.12; Покана Приложение №5 изх.№ 22013640/14.03.2022г. на л.13, ведно с известие за доставяне на л.14 от делото.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното:

Съдът извърши проверка за законосъобразност на обжалваното Наказателно постановление и установи, че същото съдържа изискуемите от закона, в конкретност в чл.57 от ЗАНН задължителни реквизити. В наказателното постановление са посочени имената и длъжността на лицето, което го е издало, има номер и дата, посочен е АУАН, въз основа на който е издадено НП, както и името, длъжността и местослуженето на актосъставителя, посочени са данните на нарушителя, визиран в т.4 на чл.57 от ЗАНН, описано е извършеното нарушение, вида и размера на наказанието,

дали НП подлежи на обжалване, в какъв срок и пред кой съд. Наказателното постановление е подписано от длъжностното лице, което го е издало. Спазен е и визираният в чл.34, ал.3 от ЗАНН срок за издаването на наказателното постановление. Съдът счита, че Директорът на Дирекция „Инспекция по труда” гр. Плевен е оправомощен да издава наказателни постановления с оглед разпоредбите на чл.416, ал.5 от КТ, чл.47, ал.2 от ЗАНН и съгласно Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна Инспекция по труда”. Съдът счита, че при издаване на наказателното постановление не е нарушена разпоредбата на чл.52, ал.1 от ЗАНН за произнасяне на наказващия орган в едномесечен срок от получаване на административнонаказателната преписка, тъй като този срок е инструктивен.

По отношение на съставения АУАН, същият съдържа реквизитите посочени съответно в чл.42, ал.1 от ЗАНН, като той също е издаден от оправомощено лице – свидетелят Б. А. Н., работещ на длъжност „Главен инспектор” в Дирекция „Инспекция по труда” гр. Плевен, който е оправомощен да съставя АУАН за нарушения по КТ на основание чл.416, ал.1 от КТ, във вр. с чл.20, ал.1 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция „Главна Инспекция по труда”.

На следващо място - налице е съответствие между отразеното в АУАН и в НП, както досежно описание на нарушението, така и на неговата цифрова квалификация до степен, че описаното в акта е пренесено като фактология, констатации е правна квалификация без никакво различие в издаденото въз основа на него НП.

Налице е обаче несъответствие и то е съществено, между посоченото като нарушено правило за поведение – разпоредбата на чл. 402, ал.2 от КТ и съдържанието на описаното правило за поведение, конкретизирано в АУАН и съответно НП, като това е довело и до приложение на несъответна санкционна разпоредба.

Така съгласно разпоредбата на чл. 402, ал.2 от КТ:“ Работодателите, органите по назначаването, длъжностните лица, работниците и служителите са длъжни да оказват съдействие на контролните органи при изпълнение на техните функции.“

Видно от текстовата част на НП, пренесена при издаването му от

акта: “Работодателят „***“ ЕООД *** не се явява на описаната в призовката дата за извършване проверка по спазване на трудовото законодателство и не изпраща упълномощено по надлежния ред длъжностно лице, което да го представлява във връзка с извършваната проверка.” Непосредствено след този абзац, очевидно формулиращ процесното нарушение е посочено, че: “С това си действие работодателят „***“ ЕООД *** не противозаконно пречи на контролен орган за спазване на трудовото законодателство да изпълни служебните си задължения.”

Очевидно както АНО, така преди това и актосъставителят незаконосъобразно са приравнили действието по неоказване на съдействие на контролните органи, на противозаконното пречене на тези органи да изпълнят задълженията си. И ако АНО е имал намерение да санкционира ж-ля за това, че противозаконно пречи на контролния орган, така както е посочено в текстовата част, то е следвало да приложи не разпоредбата на чл.402, ал.2 от КТ като съдържаща нарушеното правило за поведение и съответно чл.415, ал.3 от с.н.а. като санкционна, а да приложи санкционната разпоредба на чл. 415, ал.4 от КТ, съгласно която: “Работодател, който противозаконно пречи на контролен орган за спазване на трудовото законодателство да изпълни служебните си задължения, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 20 000 лв. ако не подлежи на по-тежко наказание, а виновеното длъжностно лице - с глоба в размер от 10 000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание.” В конкретния случай тази санкционна разпоредба съдържа и правилото за поведение. Т.е. приложена е недопустима компилация между различни административни нарушения, за всяко от които при индивидуализиране следва да се приложи различна санкционна разпоредба.

На следващо място - основателно е възражението на повереника, че е нарушена процедурата по съставяне и връчване на акта за установяване на административно нарушение.

Така по делото съдът не констатира наличието на доказателства, че дружеството е било надлежно уведомено, че при неявяване на посочената дата и час, актът ще бъде съставен в отсъствие на нарушителя. В съставения акт, липсват отбелязване че съставянето му става в отсъствие на нарушителя и не е вписана изрично поканата до дружеството. Разпоредбата на чл. 40 от

ЗАНН въвежда по задължителен начин изискването за съставяне на акта в присъствие на нарушителя и при условията на ал. 2 - съставянето му в негово отсъствие /когато е известен, но не може да се намери или след покана на се яви за съставяне на акта/. В случая, на актосъставителя е било известно лицето - нарушител, предвид наличната документация по проверката. В случая АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя, без същия да е бил надлежно поканен. За пълнота следва да се посочи, че от известието за доставяне (л. 10) по делото на РС Плевен), удостоверяващо връчването на поканата, се установява, че същата не е надлежно връчвана. За получател има положен подпис от М.К. и посочена дата-21.04.2022 г. Съдът намира, че поканата за съставяне на АУАН е връчвана в нарушение на правилата за връчване на съобщения на юридически лица, с оглед изискването на чл. 180, ал. 5 и ал. 7 от НПК, предписващо, че връчването на учреждение или юридическо лице, каквото представлява санкционираното дружество, става срещу подпис на длъжностното лице, натоварено да поема книжката, като се отбелязва неговото името и адреса. По делото липсват доказателства лицето получило поканата да има качеството на длъжностно лице, натоварено да поема книжа. В тази връзка настоящият състав намира, че оформеното по този начин съобщение за връчвана покана за съставяне на АУАН не може да породи правните последици на надлежно поканване. С оглед изложеното, и предвид, че АУАН е съставен в отсъствие на представляващия или представител на дружеството, съдът приема, че е нарушена разпоредбата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Последната предписва изрично възможността за съставяне на акт в отсъствие на нарушителя, само при надлежно поканване и неявяване на лицето, което в процесния случай, по изложените по-горе съображения, липсва

Императивността на изискването за лично предявяване АУАН на нарушителя намира израз в разпоредбите на чл. 43 от ЗАНН и спиране на производството ако нарушителят след щателно издирване не може да бъде намерен. Актосъставителят, след като извърши констатация и събере данни, които навеждат на извод за извършено административно нарушение, е длъжен да покани нарушителя за съставяне на акта. Едва при наличието на надлежно връчвана такава покана, ако нарушителят не се яви в определения ден и час, съставянето на акта в негово отсъствие ще попадне в хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. Налице е специален процесуален ред, гарантиращ

законосъобразно развитие на правоотношението между страните и нарушаване на който е самостоятелно основание за отмяна на крайния акт - при отчитане на конкретните обстоятелства за всеки отделен случай. Тези действия са пряко свързани с осъществяване правото на защита. Защитата се осъществява в пълен обем в две фази - при осъществяване правото на подаване на писмено възражение в 3-дневния срок по [чл. 44, ал. 1 от ЗАНН](#) и при реализация на правото на оспорване на НП. Смисълът е АУАН да се съставя в присъствието на нарушителя, а в негово отсъствие само ако е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта. В тази връзка съдът констатира, че разпоредбата на [чл. 40, ал. 2 от ЗАНН](#) е приложена, без да са налице законовите предпоставки за това.

С оглед изложеното, със съставянето на въпросния АУАН в отсъствието на нарушителя е допуснато нарушение на процесуалните правила, което се явява съществено, тъй като е лишило наказаното лице от правото му, актът да му бъде предявен за запознаване със съдържанието му, да впише обяснения или възражения непосредствено при съставянето на АУАН. Лишаването на наказаното лице от участие в административнонаказателното производство още към момента на образуване на производството със съставянето на АУАН сочи на нарушение от страна на контролните органи на правилата, регламентирани от законодателя като такива с особено формален характер, което нарушение рефлектира негативно върху възможността за реализиране на правото на защита на наказаното лице още в началната фаза на процеса. Издавайки наказателното постановление без да отчете тази незаконосъобразност на съставения акт, административнонаказващият орган е допуснал нарушение на [чл. 53, ал. 4 от ЗАНН](#). Посоченото нарушение представлява формална предпоставка за отмяна на наказателното постановление тъй като опорочава изцяло производството по ангажиране на административно-наказателната отговорност на ж-ля. Нормата на [чл. 43, ал. 1 от ЗАНН](#) гарантира правото на нарушителя да се запознае със съдържанието на акта за установяване на административното нарушение. Неизпълнението на императивната законова разпоредба води до съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като във всички случаи има за правна последица нарушаване правото на защита на наказаното лице срещу издадения срещу него АУАН.

На следващо място – нарушена е и процедурата по връчване на

АУАН по реда на чл.416, ал.3 от КТ. Разпоредбата действително е специална по отношение на аналогичната обща в ЗАНН, но тя също е нарушена. Независимо дали актът е съставен в присъствие или в отсъствие на нарушител, актосъставителят следва да осигури предявяване на акта лично на нарушителя. Видно от доказателствата АУАН е изпращан по пощата за връчване по седалище на дружеството, но е получен от неупълномощено лице. Липсват доказателства по делото че липсва възможност за лично връчване на надлежен представител на дружеството. Липсват и доказателства че лицето не е намерено на посочения адрес, тъй като писмото с което е изпратен акта е върнато непотърсено, което е различна хипотеза. Поради това неправилно е пристъпено към връчване на акта чрез изпращане на препоръчано писмо с обратна разписка. Затова както правилно посочва и процесуалният представител при липса на данни за изчерпване на останалите възможности посочени в разпоредбата на чл.416, ал.3 от КТ, незаконосъобразно се е стигнало до връчване чрез поставяне на съобщение.

Описаните нарушения при издаване на акта и НП са съществени до степен, че са нарушили правото на защита на ж-ля да разбере за какво точно нарушение е санкциониран и да организира надлежно защитата си, като това обезсмисля обсъждането и решаването на спора по същество.

Предвид изложеното съдът счита, че в хода на административнонаказателното производство по издаване на обжалваното наказателно постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, описани по-горе, които да водят до незаконосъобразност на наказателното постановление и съответно до неговата отмяна.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 15-2200103/27.05.2022г. на *** на Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище гр. Плевен, с което на жалбоподателя „***“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от управителя Х.К.О. /р. ***г./, за нарушение на чл.402, ал.2 от КТ и на основание чл.416, ал.5 от КТ и във вр. с чл.415, ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 5000 /пет хиляди/ лева, като

НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва по реда на АК пред АС – гр. Плевен в 14-дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му от страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____